

ΟΙ ΑΓΙΟΙ ΣΑΡΑΝΤΑ ΜΑΡΤΥΡΕΣ

(Διασκευή από το Κατηχητικό βοήθημα Ι.Μ. Πειραιώς)

Βρισκόμαστε στα χρόνια της Ρωμαϊκής κυριαρχίας. Σαράντα στρατιώτες: όλοι μαζί κατάγονται από την ίδια περιοχή και υπηρετούν στον Ρωμαϊκό στρατό. Πολύ γενναίοι, με λεβέντικο παράστημα και με εκλεκτά σωματικά και διανοητικά προσόντα. Πρώτοι και στις μάχες. Ο αυτοκράτορας, έπαιρνε γι' αυτούς πολύ καλές πληροφορίες και έτσι τους δίνει ξεχωριστή τιμή.

Μια μέρα στο μεγάλο στρατόπεδο της Σεβάστειας, έγινε μεγάλη συγκέντρωση. Μαζεύτηκαν όλοι οι αξιωματικοί και οι στρατιώτες. Ο έπαρχος θα τους ανακοίνωνε κάποια έκτακτη διαταγή.

- Ή θα προσφέρετε όλοι θυσία στους μεγάλους θεούς μας, ή σας περιμένει θάνατος.

Ο αυτοκράτορας είχε μεγάλη αντιπάθεια προς τον Μ. Κωνσταντίνο που αγαπούσε τους Χριστιανούς και γι' αυτό κήρυξε διωγμό εναντίον τους. Ποιός τολμούσε να αντισταθεί; Και όμως... από την παράταξη, βγαίνουν έξω μερικοί στρατιώτες. Είναι οι 40 στρατιώτες. Προχωρούν μπροστά όλοι μαζί με το κεφάλι ψηλά και με φωνή δυνατή φωνάζουν:

- Χριστιανός ειμί! Είμαι Χριστιανός.

Υπηρετούσαν τον αυτοκράτορα του Ρωμαϊκού κράτους, μα παραπάνω υπηρετούσαν τον άλλον βασιλιά, τον Κύριο ημών Ιησού Χριστό. Αν ήταν έτοιμοι μια φορά να πεθάνουν για την υπεράσπιση της πατρίδας τους, για την αγάπη του Χριστού, ήταν έτοιμοι χίλιες φορές. Ποτέ δεν φανταζόταν ο έπαρχος ότι αυτοί οι στρατιώτες θα ήταν Χριστιανοί. Μόλις συνήλθε από την έκπληξη, άρχισε να τους κολακεύει γιατί νόμιζε πως με αυτόν τον τρόπο μπορούσε να τους λυγίσει.

- Εσείς είσαστε οι καλύτεροι στρατιώτες μου! Είστε οι πιο γενναίοι. Ο αυτοκράτορας σας τίμησε ιδιαίτερα. Και τώρα αν θυσιάστε στους θεούς μας, θα σας δώσει μεγάλες τιμές και δόξες.

Τότε απάντησε εκ μέρους όλων ο Κάντιδος.

- Ακούστε! Σας ευχαριστούμε για τα καλά σας λόγια, μάθετε όμως ότι είμαστε και στρατιώτες του Ιησού Χριστού. Είμαστε έτοιμοι μα πάθουμε τα πάντα για τον Χριστό. Τους ψεύτικους θεούς που εσείς πιστεύετε, ούτε τους λατρεύουμε αλλά ούτε και τους προσκυνάμε.

- Θα σας βασανίσω πολύ σκληρά. Σκεφτείτε το πολύ καλά.

- Μην χάνετε τα λόγια σας. Οι απειλές σας για τα βασανιστήρια μας είναι αδιάφορες.

- Μαστίγωμα!... Μαστίγωμα!... Εμπρός μαστιγώστε τους! Φώναξε αγριεμένος.

Έτσι αρχίζει το μαρτύριο τους. Τους μαστίγωσαν πολύ άγρια. τους πλήγωσαν. Τους μάτωσαν. Αυτοί όμως αλύγιστοι. Ύστερα από λίγο βρέθηκαν κλεισμένοι στην φυλακή. Αυτοί όλη

την νύχτα προσεύχονταν και έψελναν προς τον Θεό. Τα μεσάνυχτα ένα ουράνιο φως τους θάμπωσε και μια φωνή ακούστηκε:

- Αυτός που θα μείνει μέχρι τέλους σταθερός, αυτός θα σωθεί και θα δοξαστεί.
- Χριστέ μας, βοήθησέ μας να μείνουμε ενωμένοι και οι 40 μέχρι τέλους.

Ο αυτοκράτορας επιχείρησε και πάλι να τους αλλάξει γνώμη με απειλές, αλλά το αποτέλεσμα ήταν το ίδιο. Αφού είδε ότι δεν κατάφερε τίποτα, σκέφτηκε ένα φρικτό βασανιστήριο. Κοντά στην πόλη υπήρχε μια λίμνη που τις μέρες εκείνες είχε παγώσει από το πολύ κρύο. Εκεί θα τους έριχνε γυμνούς για να τους θανατώσει.

Η διαταγή εκτελείται. Μα πριν οι δήμιοι τους γυμνώσουν για να τους πετάξουν μέσα, εκείνοι μόνοι τους βγάζουν τα ρούχα τους και μπαίνουν στην λίμνη. Σε λίγη ώρα το σώμα τους αρχίζει να μελανιάζει, τα πόδια τους να κρυσταλλώνουν, το αίμα να πήζει και να σφίγγει η καρδιά τους. Κι όμως οι 40 στρατιώτες δεν λυγίζουν. Τι και αν υπάρχει πάγος γύρω τους! Μέσα τους υπάρχει δυνατή φωτιά. Είναι η φωτιά της πίστεως και της αγάπης προς τον Χριστό.

Ένας από όλους, λέει σε κάποια στιγμή:

- Αδελφοί, φοβερό είναι το κρύο που υποφέρουμε, μα γλυκύτερος είναι ο παράδεισος που μας περιμένει. Προσοχή 40 μπήκαμε μέσα στην λίμνη, 40 να μπούμε και μέσα στον παράδεισο. Κανένας να μην λιποψυχήσει.

Γύρω από την λίμνη οι δήμιοι για να τους προσελκύσουν, είχαν ανάψει φωτιές. Τότε κάποιος από τους μάρτυρες σηκώνει τα μάτια του, βλέπει τις φωτιές και κλονίζεται. Βγαίνει από την λίμνη και τρέχει για να ζεσταθεί. Μα δεν προλαβαίνει. Η απότομη αλλαγή της θερμοκρασίας τον έριξε κάτω νεκρό.

Ένας από τους στρατιώτες που τους φυλούσαν βλέποντας το μαρτύριο και την καρτερία τους, εντυπωσιάστηκε πάρα πολύ. Σε μια στιγμή βλέπει από τον ουρανό 40 στεφάνια ολόχρυσά να κατεβαίνουν, μέχρι που σταμάτησαν πάνω από τα κεφάλια των μαρτύρων. Ένα στεφάνι όμως ήταν κενό. Αμέσως βγάζει τα ρούχα του και μπαίνει μέσα στην λίμνη φωνάζοντας:

- Είμαι Χριστιανός και γω.

Πέρασαν μια νύχτα μέσα στην παγωμένη λίμνη. Ξημερώνοντας μερικοί είχαν παραδώσει το πνεύμα τους στον Θεό. Όταν ο έπαρχος είδε και τον φρουρό που έγινε χριστιανός, θύμωσε πολύ και διέταξε να σκοτώσουν και τους υπόλοιπους και έπειτα να τους κάψουν. Τέλος την στάχτη τους να την πετάξουν στο ποτάμι, ώστε να μην μπορεί πιά κανείς να τους βρει.

Μετά από τρεις μέρες οι Άγιοι Σαράντα, εμφανίστηκαν στον επίσκοπο Σεβάστειας Πέτρο και του είπαν να πάει να μαζέψει τα λείψανα τους από το ποτάμι. Το ίδιο βράδυ ο επίσκοπος με μερικούς χριστιανούς πήγαν κρυφά και ξαφνικά ένα φως έλαμψε στο σημείο όπου υπήρχαν τα λείψανα. Έτσι μπόρεσαν να τα μαζέψουν και να τα τιμήσουν, δοξάζοντας τον Θεό.